

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 280
Gener
febrer
2009

*«Colors i llums de tempesta» de Laia Ballart,
primer premi del Concurs Fotogràfic
de la SEAS de 2008.*

CALENDARI

9 gener — Conferència «Aprendre geologia fent excursionisme» per Miquel Vilaplana.

10 i 11 gener — Excursió d'alta muntanya a la serra del Cadí (Cerdanya).

11 gener — Excursió des del Port de La Selva fins al Cap de Creus (Alt Empordà).

17 de gener — A les 7 de la tarda acte inaugural del 75è aniversari de la SEAS a la Sala Gran de l'Ateneu, amb la presència de destacades personalitats.

18 gener — Excursió matinal al Puig Aguilera (Anoia) amb sortida a les 7.30 h.

1 febrer — Excursió matinal al castell de Penyafort i Puig de la Sanabra (Alt Penedès) amb sortida a les 7.30 h.

7 febrer — Assemblea General Ordinària corresponent a l'any 2008 a les 18 h al local social.

13 febrer — Conferència «La flora de l'alta muntanya» per Josep Nuet.

13 al 15 febrer — Alta muntanya amb pràctiques de gel a la Vall de Toran (Val d'Aran).

15 febrer — Excursió al Taga i Ogassa (Ripollès).

22 febrer — Excursió martinal a la font de Montseva i Vallcarca (Garraf), amb sortida a les 7.30 h.

1 març — Excursió matinal a Canyamars i Puig de Montalt (Maresme), amb sortida a les 7 h.

13 març — Conferència «La cristianització a Catalunya» per Joan Bada.

15 març — Excursió al Montsec de Rúbies (Noguera).

14 i 15 març — Excursió d'alta muntanya amb raquetes a Andorra.

22 març — Excursió matinal a les tines de la vall del Flequer (Bages) amb sortida a les 7.30 h.

Informació: les conferències tenen lloc els divendres a 2/4 de 9 del vespre al local de la SEAS, si no s'especifica explícitament les excursions tenen la seva sortida des del Parador a les 7 del matí i les matinals surten des de la plaça Verdaguier a l'hora indicada. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits).

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

SEAS, 75 ANYS D'UN ESTIL I UNA MANERA DE FER

Jordi Gironès Vilardebò
President de la SEAS

Quan estigueu llegint aquest butlletí ja serem de ple dins del nostre 75è aniversari i no hi hauréu arribat d'una manera sobtada, com aquell qui diu «sense saber com». Els actes que hem previst per commemorar-ho podran sortir uns millor i altres no tant, però no hauran estat fruit d'una improvisació sinó del treball realitzat durant gairebé tres anys de reunions, de sorgiment d'iniciatives, de feina ben feta i d'implicació d'una bona colla de companys.

Aquesta manera de fer, basada en el treball de grup i en la ferma voluntat de no traïr els nostres ideals de fer país, són els que actualment fan que puguem sentir-nos satisfets de la nostra trajectòria durant aquests darrers setanta-cinc anys.

Algunes vegades sento dir que la tasca del president esdevé bàsica per explicar la bona dinàmica actual, però considero que quedar-se només amb aquest raonament seria un error perquè no hi ha bona dinàmica si no hi ha darrera un bon nombre de companys que la facin possible. I això ho tenim!

A tall d'exemple, al maig de 2006 es va constituir una comissió

encarregada d'endegar aquest aniversari; des d'aleshores mai ningú no ens ha fallat i hem trobat tot el suport que ens ha calgut d'altres companys que s'hi han afegit.

A final de 2006 es va iniciar l'elaboració del llibre que recollirà la història d'aquests setanta-cinc anys, i que publicarà el Centre d'Estudis el proper mes d'abril. Hauran estat dos anys intensos de recerca i redacció per part dels companys que s'han encarregat de cadascun dels capítols. Una feina que tampoc hagués estat possible sense la implicació d'aquests socis.

Una altra iniciativa, relacionada amb aquest aniversari, ha estat la realització d'un documental que anirà encartat amb aquell llibre. Han estat uns altres dos anys de molta feina feta pels companys que l'han produït i que han comptat també amb la participació d'altres socis.

Tot el que he dit va relacionat amb activitats d'aquest aniversari, però la feina que mes rere mes, any rere any, anem fent entre tots, no és cosa puntual sinó que té una continuïtat garantida per molts companys que fan possible que no fallin mai la Marxa de Regularitat, el Butlletí, la Sortida de Veterans, el Sopar de Lluna Plena, la Caminada Popular, el Sopar de Motxilla, les Matinals, les Conferències, el Concurs Fotogràfic i moltes d'altres.

SORTIDA DE VETERANS 2008 A LA VAL D'ARAN

Jordi Farràs Xarles

Un any més, els dies 4 i 5 de juliol, els nostres amics Pere i Marcel lí ens han fet fer una colla de quilòmetres per poder arribar a Vielha a comprar queviures on algú es va comprar fins i tot unes botes.

A Vielha vam deixar dos cotxes turismes que venien i vam distribuir els ocupants entre tots els 4 x 4 per poder seguir amb l'excursió programada. Seguïrem la carretera que va a Bossòst i a uns quatre o cinc quilòmetres, a la banda dreta de la carretera, trobem un rètol que indica la carretera que puja fins a l'àrea de natura del Salt del Pish. Arribem allí, aparquem els cotxes i agafem els estris per dinar fent camí vers el salt d'aigua. Val a dir que amb les pluges d'enguany era un espectacle; el camí es fàcil i està molt arreglat per la qual cosa hi puja molta gent. Un camí s'enfila fins damunt del salt, essent una mica impactant veure'l des de dalt. Realment és un espectacle de llum i colors on l'arc de Sant Martí va canviant de posició, l'aigua en continu moviment; una meravella, però hem d'anar a dinar i el Pere ens busca un lloc entre els faig, però abans hi ha agosarats que es volen posar dins de l'aigua en un lloc del riu molt planer

Arribant a la Pica Palomera. Fotografia de Josep Gil.

amb una aigua transparent i, sobretot, molt freda, tot i que no els espanta. Per anar a dinar hem de travessar el riu per unes pedres o bé descalços, carregats amb el dinar. Quin espectacle de veure i de fotografiar! Som tots dins de la fageda i resulta que hi ha un camí que hi arriba, però ja hi som i dinem.

De nou als cotxes, prosseguim l'excursió per una pista forestal que puja per la vall de Varradòs fins a Unha i Bagergue. Mentre pugem anem parant per poder gaudir de l'espectacle i poder fer fotografies del massís de la Maladeta, seguim fins al coll de Varradòs a 2.050 metres on fem una parada i la foto de grup. Des d'allí albirem els cims de les muntanyes: al davant tenim el Tuc des Armèros, al fons a la dreta el Mauberme i el Tuc de Crabes, al darrera nostre i a l'esquerra albirem el Tuc de Vaqueria,

Colomers, i Montardo; però, hem de baixar i ho fem seguint la pista fins a l'aparcament de Salardú on prenem les motxilles i les bosses i cap al refugi Rosta. Els organitzadors distribueixen les habitacions, n'hi tenim de 5 estrelles amb llits de matrimoni i armari, pica d'aigua, de 3 estrelles amb matalassos al terra i lliteres, i fins i tot amb una porta d'entrada per a gent menuda, i després tenim les d'1 estrella situades a les golfes amb moqueta, matalassos i molta calor. Tot el refugi sembla un museu. Els llits són del segle passat amb mobles que semblen d'antiquari, fins i tot hi ha un tros de canyís de les parets destapat com si fos un obra d'art. Tot el refugi era per

a nosaltres i amb dos menjadors ens distribuïm i comencem a sopar olla aranesa i llom amb salsa d'ametlles, postres i vi. Acabem el sopar amb una mica de xerinola sobre la proposta de la sortida del diumenge sobre el que podíem fer anant acompanyada de polèmica, decidint al final fer la proposta B que havíem decidit al matí o sigui: sortida del coll fins al Tuc des Armèros de 2.528 m, seguint la carena fins a la Pica Palomera de 2.478 m i baixar a l'estany de Liat a 2.130 m, amb tornada al coll. Una segona opció és sortir del coll seguint el GR-211 fins a l'estany Liat. Una vegada decidit fem la corresponent xerradeta o una partideta i a dormir.

Coll de Varradòs amb el Mauberme al fons. Fotografia de Lluís Ramban.

Com que eren tres plantes, els sorolls que se senten a les nits als refugis eren inexistents i tothom va poder dormir malgrat els trons i llamps acompanyats de pluja que va fer la nit engrescadora fins que el despertador que és el Marcel·lí va començar anar per les habitacions donant la nota. Eren les 5 del matí, l'esmorzar a les 5.30 h a base de torrades, mantega, melmelada, pernil, formatge, llet i cafè que tot i la matinada ens ho vàrem menjar i, ja a les 6.15 sortíem amb els cotxes vers el coll de Varradòs. Arribats a aquest punt, uns es posen les botes, les motxilles, els bastons i s'enfilen per fer els aproximadament 300 metres de desnivell, camp a través, fins al Tuc des Armèros. Sortim a les 7.15 h, i com que tenim una segona oportunitat i a mi les muntanyes cada vegada les trobo més altes, junt amb la Teresa Faneca, la Immaculada Malaret i el Marcel·lí Camats, com si fóssim els quatre genets de l'apocalipsi, sortim a buscar el GR-211 i una vegada la trobem gaudim del paisatge i la flora així com de la quantitat de salts d'aigua amb els rius que formen, trobant infinitat de varietat de flors, moltes orquídiades *Dactylorhiza Maculata*, pensaments, miosotis, nerets i, sobretot, matolls immensos de ginesta. Seguim el camí fins al pla de Torn, on hi ha un xaragall d'aigua on trobem un senyal en forma de L que no sabem què vol dir, i continuem recte tal com diu el mapa indicant que hi ha un camí que no passa pel GR.

Després trobem dues fites i anem per l'esquerra del pla fins que arribem al final sense camí on ens enfilem per una forta pujada per poder divisar el que es veu i ens trobem que tenim al davant els plans del Pas Estret i al fons la pista per on passa el GR.

Com que són les 10 del matí, i sobre el mapa tenim més de 45 minuts per arribar, decidim tornar enrere sense arribar a l'estany i aturant-nos a la vora del riu per fer uns ganyips i anar fins al senyal del GR amb forma de L, el qual em portava boig feia estona. Donat que un GR no es pot perdre, arribats al lloc vam buscar senyals, o un camí, si bé no vam trobar res pel que vam decidir tornar per on havíem vingut. Mentre anàvem pujant, el meu cap divagava fins que vaig lligar-ho tot; anant, vaig veure unes passeres de fusta que creuaven el riu dues vegades i no hi vaig fer cas, però tornant, i en no trobar camí, em vaig adonar que aquell senyal volia dir que calia fer un gir de 90 graus en direcció per on veníem, però per la banda dreta del pla fins a les passeres de fusta i remuntar per un caminet fins a la pista que segueix el GR-211 sense deixar-lo i fins un camí que deixa el GR i que puja al refugi dirigint-se tot seguit al Forat d'Unholla i al llac. Però, com que ja érem de tornada i començava a pujar la boira, vam fer unes fotografies i a les 12.45 aproximadament arribàvem de nou al coll. En total unes cinc hores (efectives unes quatre).

*Boira a la
Val d'Aran.
Fotografia de
Jordi Farràs.*

Al coll ens vam estar entre boires i pluja fins que a les dues de la tarda van començar a arribar els primers expedicionaris de la travessa que anaven arribant cansats, però satisfets. Havien estat unes set hores de camí. A mesura que arribaven, els 4x4 sortien vers el refugi perquè havíem de ser-hi abans de les tres de la tarda. Vam arribar-hi cap a l'hora de dinar a menjar sopa de verdures i botifarra amb quatre patates i mongetes i una mica de samfaina, després les postres i a punt de marxar, però *al tanto* que el Marcel·lí no perdona i hem de fer cua per poder pagar els 51 euros corresponents per cada persona. Una vegada pagat, cada cotxe surt a la seva manera per arribar d'hora a casa i acabar la sortida el més feliç possible.

Resum de la sortida: 51 assistents amb 11 vehicles tot terreny i dos turismes; molta eufòria i ganes de passar-ho bé malgrat tenir un accident la Isabel que tot just començar a caminar es va torçar el peu i va haver d'anar a l'hospital de Vielha per fer un reconeixement diagnòstic: un esquinç i repòs, això li va impedir fer l'excursió i passar a la Val d'Aran els dies de més que tenien previst quedar-se.

Esperem que l'any vinent, en què la SEAS celebrarà el 75è aniversari i les sortides de veterans en faran 25, els amics Pere i Marcel·lí ens preparin una sortida digna com les que han fet fins a la data, o millor, per celebrar-ho com cal.

LA COLLA DELS DIMARTS

Joaquim Carbonell Calders

L'olímpic 1992 també va ser l'any de la formació de l'ara anomenada «Colla dels Dimarts». Unes jubilacions anticipades i unes ganes de trobar-se entre amics van empènyer un grup de persones, només homes llavors i per sempre més només homes, a formar aquesta peculiar agrupació de caminaires que a través d'aquests anys escolats entre la Barcelona 92 i el Sant Just 08 han recorregut milers i milers de metres per entre els serrats, propers o no al nostre poble, seguint els camins i viaranyes que els entreteixen.

Eren, són encara, persones que no partien del món excursionista i que portaven a sobre molt poc bagatge o experiència de muntanya, però la seva tenacitat i tossuderia els ha fet conèixer pam a pam especialment el Parc de Collserola, així com conèixer també altres indrets de la geografia propera com ara els conglomerats de Montserrat, la pedregosa serra de l'Ordal, les roques de Sant Llorenç del Munt i el calcari Garraf.

Un matí a la setmana, des de fa temps el matí dels dimarts, però en temps pretèrits foren els matins d'altres dies entre setmana, han servit per retrobar-se i engegar la caminada. La cosa és ben senzilla i com aquell qui no diu res a les vuit del matí s'arrenca

El 12 de maig de 2000 a la Salut del Papiol. Fotografia de Miquel Reina.

El 16 de novembre
de 2004 a la font
Groga. Fotografia de
Joaquim Carbonell.

l'activitat: el punt de les vuit serveix per no esperar ningú, és l'hora de sortir. La setmana anterior ja s'ha decidit el lloc on anar el dia d'avui i si és proper, tot a peu, però si és llunyà primer un tros amb cotxe per seguir, després, caminant.

La colla és heterogènia i variada: de més joves i de no tant; de més caminadors i de no tant; de més xerraires i de no tant; sempre n'hi ha de més i de no tant en tot, però les ganes d'exercici físic i de conversa sempre han animat a sortir. El grup ha estat obert a tots els homes que hi volguessin venir, sempre, però, amb la condició d'una caminada de tres hores, o sia hora i mitja d'anar, hora o hora i mitja d'esmorzar i xerrada i hora i mitja de tornar. El lloc? Ja n'he parlat (el vàrem decidir la setmana passada). L'esmorzar? Cadascú porta el seu, ara bé, cal dur alguna cosa per

compartir (olives, vi, xocolata, galetes, cafè, licors, cigars o el que sigui, que segur que serà bo). El tema de la xerrada? Política (n'hi ha de dretes, del mig i de l'esquerra), futbol (n'hi ha de l'Espanyol i n'hi ha del Barça i n'hi ha, per què no, que *ni fu ni fa!*), dones (tema polèmic: que si rosses, que si brunes, que si primes, que si plenes i anar dient!), família i fills (cadascú té la seva per dir), l'antiga i enyorada feina (sempre hi ha aventures per explicar: que si l'encarregat era un..., que si el cap del departament més valia per..., que si aquell no fotia brot...!).

Durant tot aquest temps han passat moltes persones pel grup. Més de 40? Tal volta! Els més valents encara hi són, d'altres s'hi han anat afegint i també encara hi són, però alguns no van resistir el ritme i de seguida que ho van tastar van deixar-ho córrer;

«sou ximplés!» encara els diuen. Alguns han complert la vuitantena d'anys en plena forma. Una apagada d'espelmes, cava i regals a tocar de l'ermita de Sant Medir van acomiadar el primer de la colla que hi va arribar.

No tot són flors i violes. Tenen una secció anomenada «el 091» (no cal patir, el nom no fa la cosa!) que es val de vehicles a motor per fer cap al lloc final de la caminada i compartir taula i xerinola. També són una bona colla que, pel motiu que sigui, ja no tenen ganes de caminar tant i la bona companyonia no exclou ningú, mai això!.

En dates assenyalades, Nadal i final de curs, sempre hi ha qui està disposat a organitzar un esmorzar

de forquilla i últimament la guingueta de Santa Creu d'Olorda és la que acull els caminadors, els del «091», els antics companys i les amistats que sota el sostre o els parasols de l'establiment s'agrupen per celebrar l'efemèride.

Bé, gent de la SEAS i lectors en general, especialment homes, ja ho sabeu amb qui i amb què us les haureu de veure si teniu ganes de venir. Cada dimarts a les vuit del matí al *xiringuito* del carrer Miquel Reverter, la porta és oberta. Motxilla amb pocs atuells, o sigui lleugera, esmorzar i ganes d'entrar en contacte amb la natura és el que cal per ser-hi. Ah!, i també bon humor; això que no hi manqui. Així, doncs, som-hi nois!

El 12 de desembre de 2006 a Santa Creu d'Olorda. Fotografia de Lluís Ramban.

RESULTAT DEL CONCURS FOTOGRAFIC DE LA SEAS DE 2008

A l'edició d'enguany s'han presentat 28 concursants amb un total de 77 fotografies.

El jurat va estar format per Neus Malaret, Carles Pons, Lluís Ayguadé i Toni Royo, atorgant el 18 de setembre de 2008 els següents premis:

— Primer premi: «Colors i llums de tempesta», de Laia Ballart.

— Segon premi: «L'illa», de Joan Portes.

— Millor col·lecció: «Tranquil·litat», de Mar Alemany.

— Millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Tardoral», de Jordi Farràs.

Durant el Sopar de Motxilla que va tenir lloc el dia 20 de setembre, amb l'assistència de 110 companys, va ser elegida per votació popular com a millor fotografia «Tardoral», de Jordi Farràs.

Durant el sopar es féu l'acte d'agraïment a Andrea Montoro i Maria Lluïsa Sanz per haver complert 25 anys com a socis de la Secció, i es va lliurar una placa de reconeixement a la tasca feta per Jordi Farràs per haver creat la primera web de la SEAS l'any 1997.

Una de les fotografies de la millor col·lecció «Tranquil·litat» de Mar Alemany

Segon premi: «L'illa», de Joan Portes

Millor fotografia d'excursions de la SEAS i per votació popular: «Tardoral», de Jordi Farràs

Nota important: les fotografies guanyadores del Concurs Fotogràfic són en color i al reproduir-les en el butlletí en blanc i negre perden bona part del seu valor artístic, per la qual cosa ens reservem la decisió de no insertar-les en propers butlletins.

EN UN MÓN FINIT EL CREIXEMENT NO POT SER INFINIT

Antoni Anguera Múrria

L'amic i consoci de la SEAS i també de l'Ateneu, Joaquim Carbonell, tot sovint es posa a escriure cartes de rèplica al Butlletí quan des d'aquest es parla de creixement urbanístic. En la darrera carta, publicada en el número 279, demanava «als companys de la taula de redacció que siguin més curosos a l'hora d'emetre segons quin tipus d'opinions».

Responia així a l'editorial del Butlletí de juliol – agost que portava per títol «La sequera en un model de creixement erroni». Vaig rellegir aquesta editorial i la carta de Joaquim Carbonell intentant esbrinar el motiu de la resposta i no el vaig saber trobar. L'editorial, totalment correcta, només diu el que tothom sabem: cada cop som més les persones que vivim en un mateix lloc i consumim més aigua i això ho hem de fer amb els mateixos recursos hídrics. La carta de resposta qualificava aquestes paraules «de perilloses i nocives per a la convivència ciutadana»?.

El nostre món és un espai finit i finits són els seus recursos. Per tant és impossible plantejar un model de creixement indefinit. El principal problema del nostre planeta és la

superpoblació. Com organitzar-se no és fàcil, però per necessitat ho hem de fer.

Tothom és lliure, sobre el paper i per dret, de poder viure on vulgui, però només si hi ha espai lliure que ho permeti.

– Potser a centenars de veïns de Sant Just ens agradaria viure al carrer Bonavista, què hem de fer per fer-ho possible?, construir blocs d'habitatges cada cop més alts en aquest carrer?.

– Segur que milers d'habitants de pobles de l'entorn voldrien viure a Sant Just, cal urbanitzar cada cop més territori municipal perquè puguin venir?.

– Milions d'éssers humans d'arreu del món canviarien el seu lloc de residència i es traslladarien, si poguessin, a ciutats de l'anomenat primer món. Hem de fer créixer cada cop més les nostres metròpolis i alhora buidar la resta del territori?.

– No és millor redistribuir la població buscant l'equilibri entre els espais d'habitatge, de conreu, d'indústria, de lleure ...?.

La plana i el delta del Llobregat eren terrenys agrícoles extraordinàriament fèrtils que hem perdut. Avui la supervivència de Barcelona i entorn depèn de múltiples factors que pengen d'un fil, una simple vaga de transport pot provocar el caos. Ens hem acostumat a viure per sobre de les nostres possibilitats, mengem

espàrrecs del Perú i anem de cap de setmana a Roma sense tenir en compte la despesa energètica que suposa.

El nostre model de creixement, com diu la taula de redacció del Butlletí, és erroni. És també irresponsable i suïcida. Ja comencem a pagar-ne les conseqüències en forma de manca d'aigua, crisi energètica, col·lapses i contaminació, però els nostres fills i néts ho tindran molt pitjor. El planeta, la Terra, no és en perill, aquest continuarà existint. Qui és en perill és l'espècie humana i, sobretot, la seva forma de viure.

Joaquim, ni els catalans podrem fer pans de les pedres quan aquestes acabin totes sota una capa d'asfalt.

ESPAI DEL 75è ANIVERSARI

PREN EL CAVA DE LA SEAS

Ja és a disposició de socis i simpatitzants el cava del 75è aniversari. Es tracta d'un excel·lent brut nature reserva embotellat per Caves Castellroig de Sant Sadurní d'Anoia. Es ven en lots de 6 ampolles a 10 euros la unitat. La compra es podrà fer al nostre local els dimarts de 8 a 9 del vespre o contactant prèviament amb Pep Gil (93 371 91 85) o Albert Cortès (93 372 67 63).

LLIBRE SOBRE LA SEAS

El llibre sobre la història de la SEAS ja ha estat redactat i aviat iniciarà el seu camí vers la impremta. Està previst que sigui presentat pel Centre d'Estudis i la nostra Secció el 23 d'abril de 2009 a la Sala Cinquantenari, amb la presència de Ferran Mascarell com a convidat a l'acte.

CAP DE SETMANA A NÚRIA

Els dies 13 i 14 de juny tenim reservat l'alberg Pic d'Àliga de Núria per celebrar el nostre aniversari en un dels millors marcs muntanyencs del nostre país. Volem fer-ho amb les nostres famílies i tot just iniciat el 2009 ja es podran fer les reserves anticipades. Les places seran limitades.

EXPOSICIÓ A CAN GINESTAR

Us recordem que per a l'exposició sobre la SEAS a can Ginestar, prevista pel mes d'abril, ens cal que aporteu material històric de la Secció o bé particular (fotografies, documentació, publicacions, material de muntanya, estris d'acampada o qualsevol altra cosa que considereu interessant) posant-ho en coneixement de la comissió que se n'encarrega.

Volem que sigui tot un èxit.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 3 de novembre de 2008

- Altes o baixes: no n'hi ha cap.
- Es comenta que els costos inicials de les primeres activitats de l'aniversari es podran atènyer gràcies al romanent que hem fet en els darrers dos anys.

- S'accepta la data del 18 d'abril per a la projecció als socis del documental que anirà encartat amb la Miscel·lània del Centre d'Estudis dedicada a la SEAS, mentre que el llibre serà presentat el 23 d'abril.

- Es revisa el contingut de l'octaveta que serà utilitzada a partir del gener, coincidint amb l'aniversari, la qual serà subvencionada per l'Ajuntament.

- Després d'haver acceptat l'oferta d'Esplugues Televisió per fer el 15 de desembre un programa dedicat als 75 anys de la SEAS, es confirma que el soci Pere Font ha acceptat fer de guionista i conductor amb la participació de companys de la Secció.

- S'informa que finalment la celebració de la commemoració dels 40 anys de la Flama de la Llengua Catalana tindrà lloc a Montserrat el 13 de desembre de 2009.

- Es decideix que membres de la Junta tinguin cura de la logística rela-

cionada amb l'acte inaugural donada la seva complexitat.

Reunió de l'1 de desembre de 2008

- Altes: Pascual Segura Cámara (1019), Laura Villanova Ballabriga (1020) i Bernat Hereu Fina (1021).

- Baixes: no n'hi ha cap.

- El títol final del documental de la Miscel·lània serà «Històries de la SEAS», i n'hi haurà un altre de menys durada que es projectarà durant l'acte inaugural.

- La SEAS ha decidit donar suport a l'Expedició «Pol Sud Sense Límits», que realitzaran discapacitats el proper mes de gener.

- La Passejada Poeticoliterària del Centre d'Estudis del 20 de desembre de 2008 es basarà exclusivament en poemes i escrits trets dels nostres butlletins com a homenatge als 75 anys d'existència de la SEAS.

- El company Bernat Macià està treballant en la millora del disseny del nostre web per al 2009.

- La Junta considera que el camí de Vallvidrera no ha d'asfaltar-se per no afavorir l'augment de trànsit que això podria comportar, i creiem que només s'hauria de millorar la part ja asfaltada i fer l'obra que calgui per evitar que les aigües atormentades causin erosions a la vall.

Butlletí de la SEAS. Any 43, núm. 280

Taula de redacció: Daniel Cardona, Isidor Cònsul, Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla. Autoedició: Jordi Gironès. Tramesa: Elisabeth Bart. Disseny: Josep Nuet. Correcció de textos: Servei Local de Català. Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: Primer premi del Concurs Fotogràfic 2008 de Laia Ballart	
Calendari	772
75 anys d'un estil i una manera de fer, per Jordi Gironès	773
Sortida de Veterans 2008 a la Val d'Aran, per Jordi Farràs.....	774
La colla dels dimarts, per Joaquim Carbonell	778
Resultat del Concurs Fotogràfic de 2008.....	781
En un món finit el creixement no pot ser infinit, per Antoni Anguera	783
Espai del 75è aniversari i informació de la Secció	784

Fotografia de l'any 1947 feta per Jaume Mir al xalet de la Bòfia del Port del Comte (Solsonès). D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Ernest Cartró, Jaume Oliveras, Pere Orriols, Jordi Cardona i Blai Reig.